

الباب الثالث و العشر من الواحد الرابع في ارتفاع بقاع...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الثالث و العشر من الواحد الرابع في ارتفاع بقاع الواحد و حكم من ملك شيئاً من بقاع فوق الارض بان لا يجوز صرفه الا في تلك البقاع.

مخفي نباشد که هیچ نهار و لیلی نیست مگر آنکه مظاهر حقه و دون حقه که در کل عوالم بوده در فوق این
ارض ظاهر و باطن و کل ارواح انسانیه من لدن آدم تا امروز در هیاکل انسانیه متنعم و همین قسم هیاکل دون
مؤمنه در هیاکل ناریه معذب ولی در هر ظهوری حکم خاص ظاهر و کل مأمور باتباع و بعد از غروب مرتفع
الی ظهور دیگر در بطون

و در این ظهور بیان خداوند دوست نداشته مقعد مرتفعی بیند الا مقاعد محمد و آل محمد - صلی الله علیهم - و
ابواب هدی را که در این ظهور بحروف واحد تعبیر میگردد که دوست میدارد که بنورده مقعد مرتفع نظر
فرماید و مقاعد سایر نبیین و صدیقین و شهداء و مؤمنین که افتده ایشان محال اسماء و امثال بوده و هست در ظل
این مقاعد مستتر تا آنکه بر مردم امر صعب نگشته که اگر کسی خواهد کل را احصا نماید نتواند و کل در
همین واحد اول است که تکثر آن محسوب میگردد عند الله و عند اولی العلم

طوبی از برای هر نفسی که موفق شود از برای ارتفاع این مقاعد ممتنع که محال نزول ملائکه سموات و ارض و
ما بینهما میگردد و در علم خدا گذشته که مرتفع شود و خواهد شد و مردی از برای مشیه الله نبوده و نیست

ORIGINAL

AUDIO

زیرا که او قاهر بوده بر کل ممکنات و ظاهر بوده بر کل موجودات طوبی از برای نفسی که مجرا از برای ظهور مشیت او واقع شود که او است بهترین حافظ حدود خداوند در بیان و وعده فرموده خداوند که هر مثقال ذهبی را مضاعف فرماید آن را بدو هزار و در حق او ثبت فرماید و باو عطا فرماید آنچه که او راضی شود و
الله علی کلشیئ قدیر

و آنچه امروز بقاع هست فوق ارض از برای کسی اذن نیست تصرف کند الا آنکه در همین بقاع مرتفعه صرف کند زیرا که مال خود این بقاع هست مگر تا ظهور شمس حقیقت است بنهج دیگر اذن داده شود که او است امر الله در حق کل شیئ و تا امروز که ظاهر نشده غیر این حکم من بعد را خداوند عالم بوده و هست که چه شود و بر مکلف قبل از ظهور تکلیفی نبوده و نیست و الله بکلشیئ علیم.

